

Time is running

Ο χρόνος είναι αμείλικτος, λένε. Σε κάθε περίπτωση είναι ο βασικός άξονας γύρω από τον οποίο περιστρέφεται, οργανώνεται και εν τέλει καθορίζεται η ζωή μας.

Πως αντιμετωπίζουν το χρόνο οι Έλληνες; Παρά τις επιμέρους διαφορές ανάλογα με την ηλικία, τη μόρφωση ή το εισόδημα, καταγράφονται και ενδιαφέρουσες συγκλίσεις απόψεων, κυρίως στην φιλοσοφική θεώρηση του χρόνου. Για παράδειγμα, δύο στους τρεις δηλώνουν ότι θα ήθελαν να γυρίσουν το χρόνο πίσω στη ζωή τους και οι περισσότεροι από αυτούς δηλώνουν ότι θα άλλαζαν επιλογές που έκαναν στο παρελθόν είτε στην προσωπική/οικογενειακή τους ζωή είτε στην επαγγελματική τους πορεία. Όπως, επίσης, περίπου δύο στους τρεις θεωρούν ότι, καθώς ο χρόνος περνάει και οι γενιές αλλάζουν, οι νεότερες γενιές χειροτερεύουν σε σχέση με τις παλαιότερες. Μάλιστα, αυτή την άποψη την εστερνίζονται και οι ίδιοι οι νέοι! Η δε αιώνια ζωή δεν φαίνεται τελικά να είναι και τόσο ελκυστική: δύο στους τρεις δηλώνουν ότι δεν θα ήθελαν να ζουν για πάντα, με μόνη εξαίρεση τους πολύ νέους ηλικίας μέχρι 24 ετών – μάλλον αυτοί δεν έχουν ακόμα δει τη “γλυκά” της ενήλικης ζωής των επαγγελματιών, οικογενειακών κτλ υποχρεώσεων...

Στα πιο πεζά και καθημερινά, ωστόσο, ζητήματα του χρόνου, εμφανίζονται σημαντικές διαφοροποιήσεις. Η μεγάλη πλειοψηφία των μεσαίων – δυναμικών ηλικιών δηλώνουν ότι δεν έχουν αρκετό ελεύθερο χρόνο στην καθημερινή τους ζωή, σε αντίθεση με τους ηλικιωμένους αλλά και τους πολύ νέους. Ο ελεύθερος χρόνος είναι ζητούμενο στα μεγάλα αστικά κέντρα, στους γονείς ανηλίκων, στους ανθρώπους υψηλής μόρφωσης αλλά και σε όσους έχουν μεσαία και υψηλά εισοδήματα. Ο όποιος ελεύθερος χρόνος αξιοποιείται ποικιλοτρόπως και οι άνθρωποι προσπαθούν να εντάξουν κάθε πτυχή της ζωής τους σε αυτόν: ξεκούραση, αναψυχή, ανθρώπινες επαφές, χόμπι, χρόνος με την οικογένεια και τα παιδιά, πολιτισμός και αθλητισμός, όλα γίνεται προσπάθεια να στριμωχθούν στον, περιορισμένο για πολλούς, ελεύθερο χρόνο. Οι δε ώρες εργασίας σε πολλές περιπτώσεις ξεπερνούν κατά πολύ το πλήρες ωράριο, το γνωστό οκτάωρο: πάνω από ένας στους τέσσερις εργάζονται πάνω από εννιά ώρες την ημέρα, ενώ ένας στους δέκα ξεπερνάει τις 11 ώρες ημερήσιας εργασίας, κάτι που κάνει σχεδόν ένας στους πέντε ηλικίας 55 – 64 ετών!

“Χρόνος” είναι και ο χρόνος που φεύγει αλλά και ο χρόνος που έρχεται. Οι Έλληνες παραμένουν γενικά αισιόδοξοι, τόσο για το μέλλον γενικά, όσο και για το 2026 ειδικότερα. Η αισιοδοξία γενικά για το μέλλον είναι πλειοψηφική σε όλες τις ομάδες του πληθυσμού, ενώ το 2026 αναμένουν με μεγαλύτερη αισιοδοξία οι νεώτεροι μέχρι 44 ετών και όσο έχουν υψηλή μόρφωση, ενώ οι ηλικιωμένοι εμφανίζονται περισσότερο επιφυλακτικοί όπως και όσοι έχουν χαμηλά εισοδήματα και αντιμετωπίζουν εντονότερα τις δυσκολίες της καθημερινότητας και της επιβίωσης.

Για όλους όμως το 2026 θα είναι μια νέα χρονιά και ίσως μια νέα αρχή. Ας ελπίσουμε να επαληθευτούν για όλους τα πιο αισιόδοξα σενάρια, οι πιο θετικές προσδοκίες! Καλή χρονιά!